

ната въ Пера, другата на Каджкьой; отъ едно заведение въ Галата съ сичкытъ въ него стоки; отъ четыредесять хиллады сребърны меджиди положень въ Англійскыя банкъ съ лихва по 3 %: отъ петъ хиллады златы лиры, които са намѣрватъ въ особната ми касса, на която ключевѣтъ, запечатаны въ сбивка предадохъ на рѣцетъ на добропочтенныя банкиринъ Ионатана Маргенштерна подъ расписка; отъ мобили и домашны ссждове и отъ другы предметы на роскошество, опредѣлямъ за главень наслѣдникъ сына на убитыя отъ лица, за които въ приложената по долу записка поменувамъ, блаженнопочивнаго Николая Воитиди, ако той е живъ, на сестра му ако той е умрѣлъ, или на наслѣдницитъ имъ ако и двамата сж умрѣли.

Евстатій прекъснх четеньето; утры неволнытъ си сълзы и, като изгледа двамата си спасители, пошенихъ;

— Нека бѣди простень на небето покойныйтъ, както е простень на земята и оправданъ отъ моя страна!

— Вѣчна ти паметъ, несчастный Паскале! рече Гирджикътъ нажалень.

— Думай, чети подолу, рече Мацко.

И Евстатій послѣдова да чете завѣщаніето.

ЧЛЕНЪ Б.

Отъ сичкото ми туй имущество задлъжавамъ главныя мой наслѣдникъ да иждиви количеството хиллада или двѣ хиллады лиры и направи гробъ за мене съ дворъ наоколо, въ който да построи кѣщицы добры съ по три стаи и общый кладенецъ, и да избере десеть бѣдны и честны челяди и да ги остави пожизненно да обитавать въ тѣхъ безъ да плащатъ наимъ. Въ гроба ми да положи коститъ и праха на възлюбленныя ми сынъ Иоакима, на когото смъртьта бѣ найгорчивата чаша, която Богъ поднесе на найгрешныя отъ чловѣцытъ. На надгробната ми плоча заповѣдамъ да положи